

Zaterdag

den 15 Junij.

FRANKFORT, den 11den Junij.

In de *Dorfsitung*, een der Duitsehe oppositie-bladen, leest men het volgende onder de rubriek van Kas-el, den 20sten Mei:

« Men schrijft en spreekt veel van de gisting, welke, zegt men, in gansch Duitschland heerscht. Ik heb sedert twee maanden verscheidene staten van het Duitsehe verbond doorgereisd, ik heb lieden uit allerlei standen ontmoet, en ik kan u verzekeren, dat die gisting op zeer weinig nederkomt. Waar is het, dat men verbeteringen verlangt en er luid om vraagt; doch tevens verbergt men geenszins zijnen afkeer van alle revolutionaire middelen. Onze bestuurders moeten zich maar wachten, om de overdrevene denkbeelden van eenige wargeesten voor die des volks te houden, en om tot maatregelen de loeflugt te nemen, die ergernis veroorzaken en bij het volk, dat steeds trouw en oprecht is, gevoelens van wantrouwen te verwekken. *Liefde om liefde, vertrouwen om vertrouwen, zoodanig is en behoort de zinspreuk der vorsten en volken van Duitschland te wezen!* De gesteldheid is zeker hoogstgewichtig en de moeilijkheden zijn groot; maar met goeden wil en beleid, kan men vele dingen veranderen en verbeteren. Wij verwachten veel van onze nieuwe staten-vergadering: moge zij steeds de ware belangen des lands voor oogen houden!»

— De hertogin van *Angoulême* gebruikt sedert ongeveer 14 dagen de baden te Karlsbad. Men wordt aangedaan als men haar ziet en daar zij in haar gevolg en hare houding alles vermijdt, wat eene vorstin aan den dag legt, gevoelt men, bij hare aanschouwing, een smartelijk gevoel van deelneming. De jonge hertog van Bordeaux wordt mede te Karlsbad verwacht. Men weet nog niet stellig of *Karel X* naar *Toplitz* zal gaan.

— Te Berlijn zijn dezer dagen eenige studenten in hechtenis genomen, die verdacht worden gehouden van in verbandtenis gestaan te hebben met diegene, welke in de onlusten van Frankfort betrokken zijn.

Van den 12den Junij.

— *Konstanz*, den 12den dezer, gemeld, dat *graaf Orlof* naar *Konstantinopel* is gepasseerd. Hij brengt, zegt men, twee instructies voor *lord Ponsonby* over. Men schijnt te Londen met de wending van zaken in het Oosten te vrezen te zijn, en de houding tegen *Mehmed Ali* te willen veranderen, dat is, hem niet meer te willen bedreigen, ingeval hij bij zijne eischen mogt volharden en de Porte tot zwaardere opofferingen dwingen. Klaarblijkelijk heeft men te Londen te veel met eigene zaken te doen, en kan zich slechts weinig met de buitenlandsche staatkunde bemoeijen.

— Badensche dagbladen melden, dat er eenige Wurttembergse troepen naar *Tubingen* zijn gezonden, wegens onlusten, welke den 6den dezer door studenten verwekt zijn. Zij moeten bij den stads-directeur en den kanselier van *Autenreich* de glazen ingeslagen, en den directeur persoonlijk beledigd hebben. 's Nachts om twee uur was echter de rust hersteld; eenige personen waren in hechtenis genomen.

— Brieven uit *Konstantinopel*, van den 23sten Mei, met buitengewone gelegenheid ontvangen, melden dat eene Engelsch-Fransche vloot aan den kommandant der kasteelen van de *Dardanellen* zou te kennen gegeven hebben, dat zij in last had, het kanaal te passeren, en ingeval van weigering of tegenstand zulks met geweld te doen. De Turksche kommandant had verklaard zulks niet te kunnen toestaan, en toen des niettegenstaande eene Fransche goelet het gewaagd had, den *Hellespont* binnen te loopen, was dezelve met een krachtig vuur begroet. In hoe ver deze ongaaf waar was, kon nog met geene zekerheid bepaald worden; doch dat dezelve niet geheel ongegrond was, meende men uit onderscheidene omstandigheden te kunnen afleiden. Als zeker wordt verhaald, dat *graaf Orlof* van de Turksche regering ten stelligste zou gevorderd hebben, om geene vreemde krijgsmagt in de *Dardanellen* toe te laten.

PETERSBURG, den 1sten Junij.

De *Noordsche Bij* behelst het volgende bericht van een feest, dat *Z. M.* de Keizer den 25sten Mei in het winterpaleis gegeven heeft aan de fabrikanten en grondeigenaren, wier voortbrengselen de thans geopende tentoonstelling versieren: « Onvergetelijk in de jaarboeken der Russische industrie en in de harten van alle dankbare Russen zal de 25ste Mei 1833 blijven. Op denzelfden behaagde het Zijne Majesteit, terwijl hoogstdezelve aan de werkzame deelnemers aan de tegenwoordige tentoonstelling

van voortbrengselen van inlandsche nijverheid zijne hooge tevredenheid over hunne bijdragen betuigde, ze allen tot het keizerlijke middagmaal in het winterpaleis te noodigen, aan hetwelk voorts nog de eer hadden deel te nemen de heeren ministers, eenige adjudanten-generaal, de buitenlandsche consu's alsmede de kooplieden van de beide eerste gilden. Aan de tafel des souvereins waren de verschillendste gasten aangezeten: magnaten, in wier bezittingen fabrieken en manufacturen bloeijen, rijke fabrikanten, die duizenden van handen in beweging en miljoenen roebel in omloop brengen, en stille handwerkslieden, die in hunne nederige werkplaatsen naar de volmaking hunner gewrochten streven. In de tegenwoordigheid van den verheven Keizer smolten zij allen tot eenen stand te zamen, den stand namelijk van nuttige burgers, die in de loonbaan der vaderlandsche kunstvlijt wedijveren, de eer en welvaart van het geliefde vaderland helpen bevorderen, en ter bevestiging van deszelfs onafhankelijkheid van buitenlandsche industrie medewerken. — In de zaal naast de concert-zaal was de tafel voor vijf honderd personen aangerigt. Om half vier uur verscheen de Keizer met zijne doorluchtige familie en hofstoet, en noodigde zijne gasten uit, om met hem het middagmaal te nuttigen. Zijne Majesteit zat midden aan de bovenste tafel, daartegen over: de Keizerin, de troonsopvolger, de grootvorstinnen *Marja* en *Olga* en de grootvorst *Michael*; ter regter zijde des Keizers de minister van financiën, vervolgens de consuls. Ter linker zijde begon de rij van kooplieden, fabrikanten, manufacturisten enz. Over 't algemeen was de verdeeling der plaatsen zoodanig, dat er geen hoogere of lagere waren. Ministers, adjudanten-generaal en magnaten zonder onderscheid zaten midden onder de overige gasten. De Keizerin was op dezen dag gekleed met stoffen, die op de tentoonstelling gekocht waren. Hunne Keizerlijke Majesteiten en Hoogheden onderhielden zich gedurende den maaltijd welwillend en minzaam met degenen die in hunne nabijheid zaten. Voor den afloop van het maal stond de Keizer op en stelde de volgende toast in: « Op het welzijn van de medewerkers aan de welvaart des lands.» Dezelve werd beantwoord met den innigen wensch, dat de heeren van en

gelikt den grooten, goeden, door zijn volk beminden Russischen Keizer, tot roem en welzijn des vaderlands!» — Na den maaltijd begaven zich allen in eene naburige zaal, waar de gasten van een nieuw hartverheffend tooneel getuige waren. De Keizer liet de jongste grootvorsten en de jongste grootvorstin naderen en stelde ze aan zijne onderdanen voor, met de woorden: « Dit zijn mijne kinderen!» — Hier is mijn admiraal generaal!» zeide hij, den jongen grootvorst *Konstantijn* bij de hand vattende, en terwijl hij het hoofd des kinds zacht voorover boog, voegde hij er bij: « Buig u!» De beminnelijke knaap groette de vergadering, en omhelsde vervolgens met kinderlijke teederheid zijnen vader. Den grootvorst *Nikolaas* nam de Keizer op zijnen arm om hem aan de vergadering te toonen. — In deze plegtige oogenblikken verviel voor ons de luister van het keizerlijke hof. Wij zagen slechts voor ons den hoogstgelukkigigen echtgenoot en vader, den liefdevollen, beminnenswaardigen, door de zijnen teederbeminden, den edelen heer des huizes en vader des huijgezins, die rondom zich geluk en tevredenheid verspreidt. En deze dengdzame, regtschape man is onze Keizer, de vader en beschermder der welvaart van den halven aardbol!

WEENEN, den 4den Junij.

Den 3den dezer is de Pruisische buitengewone gezant en gezolmagtigde minister aan het Oostenrijksche hof, de heer van *Malan*, op zijn landhuis in de nabijheid zijner hoofdstad, in het veertigste jaar van zijnen ouderdom, overleden. De verdienste, welke hij in het gewichtige tijdsgericht, gedurende hetwelk hij gezant aan dat hof was, verworven heeft in de bevestiging der banden van innige vriendschap, welke Oostenrijk en Pruisen, tot heil van beide rijken, omstrengelen, zijn onlangs door Zijnen Majesteit onzen Keizer op de vleijendste wijze erkend geworden. Hij genoot ook de hoogachting en toegenegenheid zijner ambtgenooten en van allen, die gelegenheid hadden om hem nader te leeren kennen.

BERLYN, den 10den Mei.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Frederik* der Nederlanden's Gravenhage alhier aangekomen.

— De generaal *v. Borstell*, bevelhebber van het 8ste legerkorps, heeft te *Koblentz* eene waarschuwing uitgevaardigd, om aanzien van vreemde

zendingen, die den Pruisischen soldaat tot desertie verleiden. Het lot dergenen, die hun gehoor geven, is meestal een armzalig, vagebondend leven, of zelfs de vervoering naar Algiers. De generaal verlangt, dat op de bedoelde zendingen een wakend oog gehouden worde, en inzonderheid de zoodanigen, die er zich op toelagen, om aan de soldaten revolutionnaire geschriften uit te deelen en dezelve tot ontrouw te verleiden, dadelijk in hechtenis worden genomen en aan het geregt overgeleverd.

MUNCHEN, den 8ten Junij.

Het *Politieke Dagblad* van Munchen meldt het volgende: Wij hebben nadere geloofwaardige tijdingen uit Neustad en het Rijn-district ontvangen: Uit alles blijkt, dat, zonder de krachtadige maatregelen der regering, ook dit jaar een Hambacher feest, even als dat van verleden jaar, zou plaats gehad hebben. In stede der redenaars, die thans nog in hechtenis zijn, zouden thans andere opgetreden zijn. De aankomst der studenten en nog meer de papieren, die lian te Manheim ontnomen zijn, leveren daarvoor een bewijs op. Eene groote menigte dergenen, die aansloegen, keerde terug, toen zij onder weg de militaire bezetting van den Hambacher sloiberg en de aankomst van eene aanmerkelijke versterking van troepen vernamen. Zoo de ruïne niet 's avonds door krijgsmagt was bezet geworden, zou de opgaande zon weder de zelfde vanen als in het vorige jaar beschénen hebben. Twee zulke vanen zijn genomen en worden voorloopig op het raadhuis te Neustad bewaard. Andere vertoonden zich op de naburige hoogten, doch verdwenen weder, eer men ze meester kon worden. Als roervinken en onruststokers hebben zich voornamelijk doen kennen twee burgers uit Neustad, reeds genoegzaam als doldriftige demagogen bekend.

Tot de voorvallen op den 27sten Mei, te Neustad, heeft de eerste aanleiding gegeven het aanhoudend schimpen op de militairen en de verhevenste personen, en eindelijk de weerstand van het Neustadter gepeupel bij de noodzakelijk geworden arrestatiën. Steeds wilden de omstanders de gearresteerden weder bevrijden; de patroeljes werden formeel aangevallen, en even als of er een sein was gegeven, waren alle straten gelijktijdig in beroering. In minder dan een half uur waren dezelve echter alle gezuiverd en de rust hersteld. Vele personen mogen stooten en slagen ontvangen hebben, maar gekwetst zijn voornamelijk alleen diegenen, die voor het raadhuis eenen aanval op de patroelje chevaux-legers deden, om arrestanten te bevrijden.

Het getal dergenen die gekwetst zijn, wordt verschildend, van 30 tot 100, opgegeven, daar velen, zegt men, huane wonden verbergen, om de onderzaking te ontgaan; zoo veel in insusschen zeker, dat de meesten er met blonde vlakken zijn afgekomen.

PARYS, den 10den Junij.

Mevrouw de hertogin van Berry is Zaterdag, den 8ten dezer, met haar kind van Blaye vertrokken, om zich naar Palermo in te schepen. De *Agatha* had order, dadelijk, na de inscheping, te vertrekken.

De kamer der pairs heeft, evenzeer als de kamer der afgevaardigden, den wamborg der Grieksche geldleening aangenomen.

Onze bekende secretaris van legatie, de heer de Varennes, die zich een paar malen naar het leger van Ibrahim heeft begeven, is nu Konstantinopel alhier aangekomen; heeft dadelijk gehoor bij onzen minister van buitenlandsche zaken gehad, waarop de raad der ministers is vergaderd, en ten gevolge van dien is er een ambtenaar naar Konstantinopel afgezonden. Ook is er koerier naar Londen afgevaardigd; men zegt, dat de Oostersche zaken nog aan zwaarigheden onderhevig zijn, en zoo de Russische troepen nog niet gezond schijnen om af te trekken.

BHEDA, den 13den Junij.

Naar wij vernemen, moet er reeds besloten zijn, dat een derde gedeelte der bij het leger staande vrijwilligers, (over wier aantal men oordeelen kan, als men weet dat er bij het 2de bataljon jagers alleen meer dan drie honderd man zijn) met groot verlof naar huis zonde keeren; ook zijn reeds onderscheiden met verlof vertrekkende manschappen heden deze vesting gepasseerd, terwijl men heeft opgemerkt, dat er de laatste dagen een groot aantal soldaten is teruggekeerd naar het kamp bij Breda, en dat ook op andere dagen plaats had.

Er heeft eenige dagen het gerucht geloopt, als of de kampen bij Heijen en Oirschot den 28sten dezer zouden opbreken. Dit loopje kunnen wij stellig tegenspreken, aangezien er bij de magazijnen order bekomen is, om tegen het einde dezer maand nieuw legstroo gereed te houden. Men gist veeleer dat de kampen, na het vertrek der verlofgangers, door twee divisien zonden bezet worden, in welk geval eene brigade uit ieder der kampen zoude gedetacheerd worden om de grensdorpen te bezetten, waartoe dan de garnizoenen der vestingen ook eenige troepen zonden.

UTRECHT, den 13den Junij.

Heden ontvangen wij de volgende particuliere tijding:

Bergen op Zoom, den 12den Junij 1833.

Heden morgen, ongeveer tien ure, is alhier met de stoomboot de

Moerdijk aangekomen Zijne Excellentie de Generaal der infanterie, *Chassé*, vergezeld van zijnen staf. Het was alhier, dat deze dapperere verdediger der citadelle van Antwerpen wederom, na uit Fransche krijgsgevangenschap ontlagen, te zijn, het eerst den vaderlandschen bodem betrad. Daar hij uit hoofde van het stormachtige weder met de stoomboot *de Batavier*, welke hem uit Duinkerken had afgehaald, te Vlissingen niet aan wal konde komen, is hij van die stoomboot, nabij het fort Bath, op de stoomboot *de Moerdijk* overgegaan, welke hem hier heeft aangebragt. Zijne Exc. de luitenant-generaal baron *van der Capellen*, opperbevelhebber dezer vesting, heeft Zijne Exc. haiten de Waterpoort aan den Ham ontvangen. — De vreugde en de belangstelling, zoo der militairen als der burgers, was algemeen, en werd op allerhande wijze aan den dag gelegd. Indien het weder zulks niet verhinderd had, sonde de grijze held nog plegtiger zijn ingehaald geworden, daar de schippersgezellen het voornemen hadden, Zijne Exc. met de vlaggen en wimpels der schepen te ontvangen, hetwelk thans door den hevigen wind niet doenlijk was.

VLISSINGEN, den 12den Junij.

Gisteren ten half één uur des middags, kwam de stoomboot *de Batavier* alhier ter reede, aan boord hebbende Z. Exc. den generaal baron *Chassé* en deszelfs gevolg. Alle rijks- en particuliere gebouwen waren met vlaggen en wimpels versierd; het spelen der klokken, het vreugdegejuich der volksmenigte, het bulderen van het geschut der wallen van deze vesting, duiden de algemeene blijdschap aan.

De streelende hoop, om Nederlands oudsten held in ons midden te zien, is niet verwezenlijkt; ten half 3 ure des namiddags, heeft Z. Exc. de reis naar Bergen op Zoom voortgezet.

— Een Fransche *chasse marse*, (ventjager) is heden morgen op de hoogte dezer stad vergaan; de equipage van dat vaartuig is gelukkig gered; hij kwam van Ostende en was gestedineerd naar Havre-de-Grace.

GRAVENHAGE, den 12den Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de centrale afdeling verslag gedaan op de zeventien ontwerpen tot wijziging van het vierde boek, waartoe de beraadslagingen aan de orde van den dag gesteld zijn op morgen ten half een uur.

Vervolgens zijn de beraadslagingen gehouden over het ontwerp van wet tot beschikbaarstelling van oorlogskredieten tot 1o. November aanstaande.

Z. Exc. de minister van financiën, in de vergadering tegenwoordig, heeft de beraadslaging geopend met te verklaren, dat er eenige misvatting scheen plaats te vinden, ten aanzien van de antwoorden, door de regering gegeven, op de bedenkingen, tegen dit ontwerp uitgebragt. Daarin konden noch staatkundige beschouwingen voorkomen, noch de zucht der regering uit ontleend worden, om de oorlogsuitgaven te bestendigen. Dit lag geenszins in de bedoeling des stellers dezer antwoorden, die door Z. Exc. zelf waren vervaardigd, en dit was ook geenszins de wil des Konings, toen hij hem last gaf deze antwoorden op te stellen. Z. Exc. zeide, dat het eenige doel, wat men zich voorgesteld had, was om de kamer, op de meest bescheidene wijze en met de grootste omzigtigheid te doen gevoelen, dat de staatkundige verhouding met België en de toestand van dat land verboden, de gevolgen der regering breedvoeriger te ontvouwen. De bekendheid, die zij omtrent de innerlijke gesteldheid van dat land draagt, heeft haar belet, om de maat en wijze aan de kamer mede te deelen; waarop men bezinnelingen in de oorlogsuitgaven zal daarstellen en reeds werkelijk dagelijks vaststelt, en waarvan de uitkomsten niet in de toekomst maar ten huidigen dage zullen worden inge-oogt. De regering is niet alleen gezind, om aan het verlangen van de kamer te voldoen, maar werkelijk voldoet zij aan aller wensch, om alles te verminderen en in te kringen wat slechts geschieden kan, en dat alleen overwegende zwaarigheden beletten in eene diepere ontwikkeling van staatkundigen aard te treden, daar onze verhouding tegenover België en de toestand van dat land dit verbieden.

Ten bewijze, dat de regering reeds alles aanwendt om de uitkomsten in te voeren, zeide Z. Exc., dat men het oog moest vestigen op de handelingen der regering, ten gevolge waarvan zoo vele dapperen weder op den vaderlandschen grond teruggekeerd zijn; dat men moest letten op zoo vele schepen en matrozen, aan handel en visscherij teruggegeven; aan zoo vele kostbare stoomvaartuigen, welke reeds zijn afgedaakt; aan talrijke vaartuigen van minder alooi, die naar derzelver oorspronkelijke bestemming zijn teruggegaan; dat men voorts moest letten op de bevelen, welke reeds daar zijn, om noch voor wapenen, noch voor kleeding meer een enkelen cent uit te geven, maar alle noodzakelijke behoeften uit de reserve-magazijnen aan te vullen; op de gegevene bevelen, om zich geene subsistentien meer in diezelfde hooge mate als tot hiertoe aan te schaffen. Z. Exc. kon daarenboven de verzekering geven, dat er een onderzoek wordt bewerkt, hoe op eene ordelijke en doelmatige wijze de strijdkrachten kunnen worden vermindert, met behouding

en behartiging van de belangen van den staat. Het politieke geschilpunt sou Z. Exc., na dit te hebben aangevoerd, niet verder behandelen.

Voor het ontwerp hebben vervolgens het woord gevoerd de heeren *Frets, Corver-Hoof, Quintus, van Hemert, de Bordes, de Jonge en Danker Curtius*, welke alle de noodzakelijkheid hebben doen inzien, om aan de regering de beslissing over te laten over het al dan niet geradene, om op dit oogenblik reeds zoodanige bezuinigingen en verminderingen bij het leger in te voeren, als men vooronderstellen kan, dat het gevolg van den gesloten wapenstilstand zijn zal. Zij waren deswege door de gegevene inlichtingen van den minister van finantien allezins gerust gesteld.

Een ander gevoelen werd door de heeren *van Reenen, Schimmelpenninck, Fockema, Luyben, van Nes, van Sijtzama* en *van der Gronden* voorgestaan, die het ontwerp, om redenen in en buiten hetzelfde gelegen, bestreden.

Tegen de rente-betaling voor België, hoe onbillijk ook op zich zelve had men niets in te brengen, maar de credieten voor oorlog en marine moesten vooral, nadat de minister van finantien zelf erkend had, dat er bezuinigingen werden ingevoerd, verminderd worden, b. v.: voor twee maanden enz. Maar 17 miljoen gulden voor oorlog te verleen, niettegenstaande er een wapenstilstand was gesloten, ten gevolge waar van geene aanvallen dezerzijds konden plaats hebben; en niettegenstaande de omstandigheden, waarvoor zij in het eerst zijn toegestaan, veranderd zijn: dit konde men nimmer toestemmen.

In omvraag gebragt zijnde, is het ontwerp aangenomen geworden met 28 tegen 19 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Backer, Schimmelpenninck, op den Hooff, Sandberg, Dijkmeester, Luyben, van der Gronden, Gockinga, Cats, van Dam van Isselt, Lemker, Luzac, van Sijtzama, van Reenen, van Nagell, Rengers, Fockema, Warin* en *van Nes*.

Van den 11den Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden hebben de beraadslagingen plaats gehad over het voorstel van den heer *van Nes*, strekkende om aan Z. M. een adres aan te bieden, waarbij eerbiediglijk zou worden verzocht de staatsbegroting van uitgaven in even zoo veel verschillende ontwerpen, als de daarin vervatte hoofdstukken, te splitsen.

Ter stemming overgegaan zijnde is het voorstel met de geringe meerderheid van 24 tegen 21 stemmen verworpen.

Voor het voorstel hebben gestemd de heeren *Op den Hooff, Kniphorst, Schimmelpenninck, van Tuijll, van Coelhorst, Luyben, van Nes, Corver-Hoof, Warin, Backer, van der Gronden, Sandberg, Dijkmeester, Cats, van Nagell, van Dam van Isselt, Luzac, Fockema, van Sijtzama, Ingelbousz, Gockinga* en *Rengers*.

Tegen hetzelfde hebben gestemd de heeren *Hajnek van Pijpendrecht, Bijleveld, van Reenen, Hapelaer, Quintus, van de Kastele, van Boelens, van Tuijll van Heeze, Frets, Hiltopen, Boddaert, de Jonge, Sijpkens, van Suchtelen, Donker Curtius, Lemker, Weerts, de Bordes, G. G. Clifford, G. Clifford, Verheijen, van Hemert, van Meeuwen* en *d'Escury*.

Afwezig waren de heeren *van Alphen, van Swinderen, Beelaerts, de la Court, Cuijpers, Dedel, van Wickevoort-Cremmelin, van Asch van Wijck* en *van Randwijck*.

De heer *van Reenen* heeft vervolgens kortelijk een nieuw voorstel ontwikkeld, waarbij dat geëerd lid een ontwerp van wet ter overweging van de Kamer heeft aangeboden, om van 15 Julij 1833 de schatkistbiljetten in ons rijk geheel in te trekken, de renten daarvan niet verder te voldoen en te dien aanzien, in de volgende zitting der Staten-Generaal, nadere wettelijke bepalingen vast te stellen. Dit voorstel zal worden gedrukt en aan de afdelingen ter overweging aangeboden.

De zitting is daarna tot morgen ten half elf ure gescheiden, om over de crediet-wet te beraadslagen.

AMSTERDAM, den 13den Junij.

Beursberigten van den 12den dezer.

Onze beurs was heden wederom in eene zeer willige stemming, waartoe de laatste Engelse berigten van Zaterdag bijgedragen hebben. Onze 2½ pCt. hebben wederom op nieuw eene rijzing van ½ pCt. en onze 5 pCt. eene verbetering van ½ pCt. ondergaan.

De omzettingen, in onze 2½ pCt. en 5 pCt. waren zeer belangrijk, en ofschoon de prijsverbetering derzelven niet aanzienlijk was, zoo is toch veel daarin omgezet, ook in kansbiljetten was veel handel.

De omzettingen in syndicaat waren niet beduidend, echter bleven de zelfde gevraagd. Ook in handelmaatschappij zijn verscheidene posten omgezet. Andere Hollandsche fondsen prijshoudend.

Integralen 48½, ¼, ⅓, ⅔ gedaan en bleven zoo biedend; 5 pCt. 89½, 89, 89½, 89¼, ⅞ op het eind der beurs gedaan; kansbiljetten 22½, ⅞, ¼, ⅓; restanten 1½ a ⅞; oude syndicaat 82½, ⅞, ⅓, 83, 83½; nieuwe syndicaat 69½, 69¼; schatkistbiljetten 101½ a ⅞; oorlogslasten 98½, 99 gezocht; 6 pCt. vrijwillige negotiatie 101½, 102; handelmaatschappij 93½, ⅞ en 94 gedaan.

Vreemde fondsen vinden gedurig koopers, en doordien door de buitenlandsche beurzen veel van onze 2½ en 5 pCt. aangekocht worden, zoo zijn er vele geldbezitters, welke iets door vreemde fondsen reinplaceren.

Van Russische fondsen betaalde men onze Russen met 99½ pCt.; nieuwe met 100½, Russen van 1831 en 1833 waren gevraagd en is 90½ en 90¾ daarvoor besteed. Verscheidene posten Engelse Russen zijn a 95½ pCt. omgezet. In roebels was eenige handel, 66½, 66¾, en 66½ is daarvoor besteed geworden.

Voor Oostenrijksche metalieken vonden zich wederom koopers voor binnenlandsche rekening en is 97½ en 92 gedaan. Voor Poolsche loten waren koopers a 104 f en voor Pruisische loten a 94½ en 94¾ f.

In Fransche fondsen zijn eenige kleine posten a 80½ en ⅞ gedaan; Engelse Napels a 92½ en *Falcoonnets* a 86 en 86½ in kleine posten omgezet; Engelse Deenen 3 pCt. 74½ gedaan.

Veel handel wordt sedert eenige tijd wederom in Spaansche fondsen bedreven; de prijzen derzelven rijzen van dag tot dag op de Antwerpse beurs, en dit geeft wederom hier handel met huizen, die met genoemde plaats in relatie staan; voornamelijk gewild; van Spaansche fondsen, waren uitgestelde, welke a 16½, ⅞, ⅓ betaald zijn; 5 pCt. perpetuelen 72½, ⅞, 72, 71½ a 72 gebleven; 3 pCt. perpetuelen 48 a 48½ gedaan, echter in geene groote posten, maar in uitgestelde en 5 pCt. is veel handel gedreven.

Ook overzeesche fondsen zijn, voor het oogenblik, het voorwerp van speculatie, nameijk Columbiaansche fondsen, welke in partijen a 17½, ⅞ verhandeld zijn, coupons derzelve 4 f.

Brazilianen 70½ a ¾; Grieken 500 pond 31½, ⅞; 300 pond 33; 200 pond 34, en 100 pond 36 pCt.; coupons 7½ en 7¼ f gedaan.

Met veel belangstelling verwacht men, dat de conferentie, hetzij te Londen of te Berlijn zich vereenigen zal, om de hand aan een eindverdrag tusschen ons en België te slaan; en moge onze verwachting daaromtrent niet lang te leur gesteld worden!

Beurs van den 13den Junij.

Wij hadden heden eene stille beurs: al onze binnenlandsche fondsen, behalve schatkistbiljetten, zijn op de hoogte van gisteren gebleven; de laatsten zijn echter 1 pCt. gedaald, doordien het voorstel in de Kamer gedaan is om dezelve in te lossen; buitenlandsche fondsen iets snapper gedeeltelijk.

Russen van 1831 en 1833 90½, ⅞, ⅓ gedaan en is veel commissie daarin voor binnenlandsche rekening geweest.

Van Oostenrijksche fondsen zijn kleine partijen 5 pCt. metalieken a 91½ gedaan; Pruisische loten 94½ a 95½.

Spaansche fondsen minder levendig dan gisteren, 5 pCt. 71½, ⅞, ⅓ pCt. 47½, ⅞, uitgestelde 15½, ⅞, ⅓.

De vraag voor Columbianen duurt voort; dezelve zijn a 17½, ⅞, coupons 4¼ f gedaan.

Mengelwerk.

Leopold's laatste troonrede.

Onder de waarlijk gelukkige omstandigheden dezes levens verdient, met recht, eene eerste en voorname plaats die, waarvan men, op goede gronden, kan zeggen, dat zij niets te wenschen overlaat. Aan weinige eeningelingen is het slechts gegeven, naar de opregte inspraak huns hart, op zulk een bijzonder voorregt te roemen: omdat het allerklinste getal der menschen slechts zoo te vreden is met zijn bescheiden deel, als het, eigenlijk gezegd, behoort te wezen. In welk een verheven, en waarachtig gezegend daglicht, rijst derhalve voor het oog onzer verbeelding het koninkrijk niet, welks hoofd volmondig en ten aanhooren van de aanzienlijkste inwoners des lands, met dankerkennis mag verzekeren: *de middelen van voorspoed, welke dit rijk bevat, getuigen van zeer als deszelfs liberale instellingen van den verordenen staat onzer beschaving, en geven ons de overtuiging, dat wij, aan die instellingen vasthoudende, de heerlijkste toekomst tegentreden!* Dat wij zulk een gelukkig rijk in onze nabuurschap hebben, staat met gulden letteren te lezen in de jongstgehouden troonrede van LEOPOLD I, Koning der Belgen; eene troonrede, die, hoe weinig ook, op zich zelve beschouwd, als staatkundig kabinetproduct om het lijf hebbende, met regt de bijzondere aandacht van al de mogendheden en vorsten van Europa overwaardig is. — Wat toch kan, wel ingezien, het extra-liberale Belgische volk, in de gegevene tijdsomstandigheden, meer verlangen, dan dat deszelfs constitutionele landsredder, op proefondervindelijke en alles afdoende gronden, zeggen mag: *Belgie gaat de heerlijkste toekomst te ganoet!* Is er voor de bewoners van het weleer zuidelijk Nederland iets meer noodig, om hunne in achttien honderd dertig zoo glorieus als bloedig aan den dag gelegde wenschen doeltreffender en streelender te bevredigen? Kan hun, na de plechtige koninklijke betuiging: *onze staatskas is zoo wel voorzien, dat ik, ingeval er geene onvoorziene uitgaven bijkomen, gegronde hoop heb op een batig saldo, een sterker draagrede nemen, om hoogst te vreden te zijn met het finantieel bestuur des rijks?* Heeft België, sedert 1830, toen al, wat kiel en wapen torschen kon, samenliep, om voor deszelfs heilaanbrengende onafhankelijkheid te vechten, tot hiertoe een gelukkiger voordeeliger oogenblik beleefd, dan dat, waarin LEOPOLD, de alrijke belofte heeft afgelegd: *ik zal eerafdaags een groot gedeelte van het Belgische leger grant verlof geven, om onze al te hoog bezochten oorlogslasten merkelyk in te korten?* Heeft de vries van de Oost, gedurende de ongelukkige vereeniging van België met Nederland, voor de Belgische fabrieken ooit zoo veel voordeel opgeleverd, als de thans door LEOPOLD met Noord-Amerika vastgestelde handelsvoorwaarden in allen opzichte doen verwachten? Is er eene Europeesche mogendheid, die meer veerkracht kan ten toon spreiden dan LEOPOLD in de bewuste troonrede, door het alvermogen gezegd: *ik zal zorgen dat België, bij het definitief tractaat met Nederland, den bontpon behoudt?*

Neen! schooner heden, schooner uitzigten bragt de belangrijke September-revolutie nog niet aan het licht! Hechter, sterker en weldoetimmerder troon dan die van LEOPOLD van Saksen-Coburg is nergens te vinden! Gelukkiger, dankschuldig en tot tevredenheid gedrongener volk dan het Belgische, leeft nergens in het niasstrect Europa! Keert terug naar uw vaderland, gij allen, die het hebt verlaten, om op Nederlands bodem een gewenscht bestaan te vinden! Thans vloeit België over van melk en honig, Keert terug naar twe wapenbroeders, gij Belgische deserteurs, die naar onze voorposten zijt overgelopen, om onder de vanen van Oranje te dienen: LEOPOLD geeft eerlang groot verlof, om zijne September-helden van de vermoedissen in den tiendaagschen loop, togt, en de vervelode werkeloosheid bij de belagering der Antwerpse

stad, behoort te doen uitrusten. Wat toest gij in Nederland? Daar valt niet te plunderen noch te rooven. Maar in België, waar de ultravrije drukpers nu en dan aan dezen en genen dagblad-schrijver gelegenheid geeft, om het gouvernement te bespotten en uit te jouwen, of ook wel, om de naakte waarheid, met ultra-liberale keuren, ten toon te stellen, hebt gij kans op zulke voorregten, zonder dat gij de minste yrees behoeft te koesteren, om, wegens het plegen van gewelddadigheden jegens burgers en baldadigheden aan huizen en werkplaatsen, voor een' kriegsraad geroepen te zullen worden! Of is het u onbekend, welk een' onsterfelijken roem uwe voormalige spitsbroeders daardoor te Gend, Brussel en Antwerpen, nog kort geleden, hebben verworven?

En gij, steunpilaren van LEOPOLD's welbevestigden konings zetel! Gij waarlijk verlichte staatslieden van het hoogst beschaafd en hoogst verlichte België! Gij, gebelgizeerde Franschen, die met hart en ziel aan de vergrooting uwer individuele beurzen arbeidt, tot belooning van uwe edelmoedige hulpverlening aan het roemvolle barikaden-gouvernement! Gij hooge en lage zielen-leiders, die met het volste recht blijft zorgen, eenen beslissenden invloed op de voornaamste aangelegenheden der Belgische carbonari's te behouden! Gij buigzame hovelingen, en officieren van de vorstelijke stoeterij! Gij allen, die er het luid-schreeuwendste belang bij hebt, u, zoo lang mogelijk, aan het allergeukkigste Belgisch-koninklijke echtpaar verbonden te houden! Gij eindelijk, die, al is het ook slechts voor de leus, met den bevrediging bevorderenden toon van LEOPOLD's jongstgehouden korte, maar krachtige troonrede instemt, en er u even weinig als hij aan bekreunt, of er, behalve met Frankrijk en Engeland, vriendschappelijke betrekkingen tusschen het Brusselsche en de overige groote kabinetten bestaan of niet, gelijk de bedoelde troonrede ons ook geenszins te lezen geeft: geniet in ruime mate, en zoo lang het *souvereine Belgische vlek* zulks goedkeurt, de smakelijke en zoete vruchten der September-revolutie; maar zorgt vooral, wanneer genoemde oppermagt t'avond of morgen, onverhoeds, het mogt in het hoofd krijgen, eene andere orde van zaken tot stand te brengen, zulke maatregelen te nemen, dat gij, in weerwil der verandering, geene de minste pecuniele schade lijdt!

Onderstudie maakt wijs.

De gelukkige omkeering van zaken, door het sluiten van het preliminair tractaat, wordt voorzeker door niemand dan met dankbaarheid en blijdschap erkend. De zoo lang beklemde boezem van velen haalt weder ruim adem, en een algemeene juichtoon ging in alle oorden van ons Vaderland op. *Nederland* heeft, met geduld en gelatenheid, den slechten tijd weten door te worstelen, dien het, hoofdzakelijk sedert den Tweeden November jongstleden, heeft moeten verduren; en heeft zich, door dat geduld en die gelatenheid eenen onwelkbaren roem van edele zelfstandigheid verworven, waarop menig nabuur voorzeker niet zonder ijverzucht heeft zitten te gluren.

Hoe dit alles waar moge zijn, valt het echter niet te ontkennen, dat diezelfde zoogenoemde slechte tijd een heilrijke tijd, eene bron van aller-nuttigste lessen ter nabetrachting voor alle standen en rangen der Nederlandsche volksmaatschappij is geweest, en dat elk in zijne betrekking groote verplichting verschuldigd is aan de dagen van zorg en bekommernis, die wij, Goddank! hebben beleefd. De tegenspoeden des levens, hoe grievend en smartelijk voor den individuen mensch ook, hebben altijd hunne nuttige zijden gehad en zijn dikwerf oneindig meer ten prikkel voor maatschappelijke deugdsbeoefening dan welvaart en langdurig genoegen, die niet zelden zijne zedelijkheid in slaap wiegen en hem zorgeloos, tijdel en ligtzinnig maken. Wie toch zal en kan het ontkennen, dat stille tevredenheid, gepaste ingetogenheid en voegzame matigheid hoeddeugden zijn, die ons ten waarachtigst sieraad verstrekken; dat overleg en voortvloeiende de enige middelen zijn, om het spreekwoord: *hadden als kusten bouwen*, in deszelfs edele beteekenis, op ons materieel belang met kracht en nadruk te kunnen toepassen, en dat buitensporige weelde, overmatige zucht naar grootheid en verachtelijke losbandigheid, gevaarlijke stokpaarden voor onze wezenlijke ziele, voor ons wezenlijk genoegen mogen heeten?

De kommervolle dagen, die wij thans weder achter den rug hebben, leerden ons den heilzamen invloed van overleg en vlijtbetoon, het nut van spaarzaamheid, matigheid en dankbare tevredenheid; zij bewezen ons zonneklaar, welke ruime mate van volkshiel, dat is van volkseen-dragt, er uit voortvloeit, als men algemeen samenstemt in het vasthouden aan goede beginselen. Mogen wij ons dan niet met recht gelukkig achten, dat zulk eene ondervinding een' schat van levenswijsheid voor ons opleverde, welks waarde wij, bij het bezit van een tegenovergesteld lot, misschien in zulk een helder, schitterend licht niet zoo algemeen zouden hebben zien uitblinken? En waartoe moet die ondervinding ons nu anders aansporen dan tot voortgaan op denzelfden welgekozen en welvolgehouden weg; waarbeide anders dan tot voortdurende beoefening van dat nuttige en heilzame, waarmede ons maatschappelijk geluk in zulk eene nauwe betrekking staat?

Zonder juist onderscheid tot het geslacht der personen te behooren, die altijd den mond vol hebben van den zedigen, matigen, bezadigden ouden tijd, even als of de menschen toen van een ander alooi, van volmaakter vorm en met de hoogst mogelijke mate van redelijkheid en zedelijkheid be-deeld waren, hoewel de dierbare drukpers ons in folianten en duodecim's wel eens het tegendeel ruim en breed te lezen geeft; zonder juist uitsluitend gehecht te zijn aan het lievelings-denkbeeld van velen, dat onze voorvaders alleen, en verre boven ons, de wijsheid in pacht hadden op het stuk van algemeene heilbevordering: laat het zich evenwel niet loochenen, dat er in de dagen onzer vaders veel goeds, veel prijzenswaardig bestond, waarover eene zekere soort van heden thans zeer lichtig heen stapt; dat er, vooral met betrekking tot het burgerlijke, over het geheel genomen, meer eenvoudige overleg en spaarzaamheid beoefend werd, en de arbeidzame huisvader er, doorgaans meer dan in onzen tijd, op uit was, om zijne zonen en dochteren binnen den kring van zijnen stand, binnen de grenzen van zijn vermogen, binnen den

omtrek zijner bestemming te houden; dat het denkbeeld van hoogst op zich toen meer algemeen, dan thans, bepaalde tot het aanwinst van eigendom en bezitting, en het allergevaarlijkste beginsel: "wie na ons komt, moet voor zich zelve zorgen" toen eene vreemde plant geacht werd, wier groei en bloei men niet die van het onkruid gelijk stelde; dat zulk eenen tra-leeligen invloed op den wasdom van het zegenrijke graan kan te weeg brengen, waandeer er niet bij tijds voor deszelfs uit-roeiing wordt gemaakt.

Al dat goede, al dat nuttige, al dat wezenlijk navolgenswaardige, was bij hen de vrucht eener heilzame overpeinzing van hetgeen tot be- vordering des individuen, des maatschappelijken geluks dienstig en on- vermijdelijk is. Maar het was ook bovendien een nationaal kenmerk van den echt-nederlandschen aard; een kenmerk, waarom onze, in weekde en zingenot toen reeds oneindig verlijder naburen, den eenvoudiger, zoogenoemden, Hollander dikwijls bespotteden. Het is hier de bedoeling niet op veelvuldige instellingen en gebruiken, veelvuldige ver- maken en genoegens des tegenwoordigen gezelligen levens een' afkeer- den en verwerpenden blik te vestigen; integendeel: het geldt hier eenig- den en alleen het al te sterk spannen van den finantielen boog, het zorg- loos en overmatig offereren aan de bevallige, nestallige en zielbetoo- rende godin: weelde; het belagchelijk rondzwerven in koop- sloop- de goede God ons hier ten werking heeft: aanbrengen; het vrucht ver- spillen der winsten, die vlijt en arbeid opleveren; het lichtzinnig genie- ten van het heden, en het verzuim van wijze zorg voor het morgen; kortom: het afkeurend najagen van al wat verkeerd, en slechts voor weinige oogenblikken bevredigend is, en het minachten of liever voorbij- zien van hetgeen duurzaam levensgenot en, vooral bij het klimmen der jaren, zelfsvoldoening en vrede des gemoeds belooft.

Zieldaar de klippen, waarop de gewenschter dagen, die wij, Godlof! te gemoet gaan, velen zoo ligt kunnen doen verzeilen, en wier verrij- ding de bevordering van personeel en algemeen belang zoo hoogst ge- wenscht als hoogst noodzakelijk maakt, zal ons dierbaar Vaderland zich met eer en roem, op het belangrijke standpunt kunnen staande hou- den, waarop de gelukkigste omkeering van zaken hetzelfde geplaatst heeft. Nationaliteit blijve voortdurend de leus van al wie den rang, den eer- rang van *Nederlander* op hoogen prijs stelt! Nationaliteit in handel en bedrijf, in huizen en gezelligheiden, blijve het vereenigingspunt, waar- om het rad onzes maatschappelijken levens zich voortaan zal wentelen! Nationaliteit blijve in onze harten met onuitwischbare letteren gegrift; en, hoezeer onze betrekkingen met den buitenlander ook heilzaam en doeltreffend zijn mogen ter algemeene welvaart, tot algemeen volksge- luk: geene vreemde zeden, geene averechtsche moreele denkwijze; geene nabuotsing van lichtzinnige buren; geene kleinachting van het vaderlandch goede en hooger-achting van het uitheemsch schijnbaar, beziele, be- heersche, in de gewenschter dagen, die wij te gemoet gaan, onze har- ten en huizen: opdat onze nakomelingen zich even zeer aan het wijzen- waardige mogen spiegelen, dat onze leeftijd omvat, als wij ons kunnen en behooren te spiegelen aan het navolgenswaardige, dat de dagen onzer vaders, in de geschiedenis onzes vaderlands, zoo luisterrijk doet uitblinken!

Op den 12den Junij 1833 overleed te NIMEGEN, de Hoog Wel Geborene Vrouwe, **SUSANNA ELISABETH ENGELÉN VAN PYLSWEERT**, geboren **BOESSES**, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

§ § + Ten overstaan van den Notaris **W. BLOE- MERS**, te Doesborgh, zal, ten huize van **D. TEUNISSEN**, in de Stads Waag aldaar, met regterlijke autorisatie, op den 19den Junij 1833, des voordeindags om 11 uren, finaal worden vorkocht:

- 1o. De **WIND-KOORNMOLEN**, de *Verandering* genaamd, zijnde voor weinige jaren geheel nieuw bebouwd, met bijbehorende **GEREDSCHAPPEEN** en, daarbij staand **HUIS**, gemerkt wijk D. Numero 125, benevens een stukje **LAND**, de *Hasebrutte*, en
- 2o. Een hecht en sterk **HUIS**, wijk D. Numero 120, met een daarbij behoorend stuk **GROND**.

Een en ander staande en gelegen onder *Drempt*, Gemeente *Hummelo en Keppel*, en bij de op den 12den Junij jongstleden plaats gehad hebbende eerste veiling, in massa ingezet, op / 5779.

Narigt, omtrent de voorwaarden, te beko- men ten Kantore van genoemden Notaris.

† † † Voor eenen zeer aannemelijken prijs, **UIT DE HAND TE KOOP**: een goed Georganiseerd **ACHTVOETS KERK-ORGEL**, met een **KLAVIER**, van C. tot drie gestreepte F., en aangehan- gen **PEDAAL**, in de R. C. Kerk, te *Zalt-Bommel*, en nadet informatie zijn te bekomen bij den *Orgelbouwer G. F. A. N. A. B. E. R.*, te *Deventer*.

† † † Iemand in eene der voornaamste Geldersche sleden eeneise- dert jaren gevestigde affaire hebbende, vraagt, tot voortzet- ting van dezelve, voor 1o. Julij aanstaande, een **KAPIT- TAAL**, groot **VIER DUIZEND GULDEN**, hetzij op wissel of tegen behoorlijke Hypotheek. Iemand hiertoe genegen zijnde gekeve zich met vrachtvrije brieven te adresseren aan den Boekhande- laar **J. F. THIEME**, te *Nijmegen*, onder de letters **T. S. R.**

† † § Men verlangt, tegen 1 Augustus of September, een' Es- kwamen **HUISKNECHT**, van de Gereformeerde Golsdienst, zijn werk goed verstaande, en van voldoende Getuigschrijven voorzien. — Adres franco bij den Boekverkooper **W. C. W. ANSLEVEN**, te *Zutphen*, onder letter A.